

КОМУ КУКНАЛА КУКУВИЦАТА

Настанала хубава пролет. Всичко живо се развеселило. В един ясен и топъл ден двама богати турци отишли на разходка. Те излезли извън града и тръгнали покрай една река, дето имало зелени полянки и кичести дървета. Турците се разговаряли приятелски за работите си и били много радостни.

Отведнаж прелетела покрай тях кукувица, канала на едно дърво и закукала с прегракнал глас. Турците вярвали, че комуто закука кукувицата с такъв глас, ще бжде нещастен през целата година — работите нема да му вървят добре. Единия турчин казал на другаря си:

— Асане, тебе закука кукувицата.

— Не мене, а тебе, Османе. закука. Не видиш ли, че кжде тебе и погледна!

— Не мене, а тебе закука, не виде ли, че покрай тебе прелете!

Така двамата турци се плашили от лошото прокобяване на кукувицата и всеки гледал да убеди другаря си, че нему кукнала кукувицата.

Те не могли сами да се разправят и решили да идат при сждията да каже, кому е кукнала кукувицата на Асан ли, или на Осман. А сждията бил тѣй умен и справедлив, че и косѣм могѣл да раздели на половина.

Асан изпреварил другаря си, отишел у дома на сждията, занесѣл му един скѣп килим и казал:

— Разхождахме се с Осман покрай реката и закука кукувица. Аз казвам, че тя е кукнала на Осман той казва, че е кукнала на мене. Ще дойдеш да ни пресѣдиш. Моля ти се кажи, че на Осман е кукнала кукувицата.

— Така, ти имаш право, иди си сѣс здраве и бѣди спокоен, казал сѣдията.